Актуальні питання застосування протівірусних препаратів у гематологічних хворих із вірусним гепатитом С

Юрчишак І.М.¹, Кіселик І.О.², Шурко Н.О.¹, Новак В.Л.¹

¹ ДУ «Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМН України», м. Львів, Україна

² Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького, м. Львів, Україна

Мета. Проаналізувати ефективність використання протівірусних препаратів Совалді 400 мг і Харвоні 90/400 мг у гематологічних пацієнтів.

Матеріали та методи. У дослідженні взяли участь 68 пацієнтів – 43 (63 %) чоловіки та 25 (37 %) жінок віком від 23 до 80 років, яким проводили протівірусну терапію з приводу вірусного гепатиту С (ВГС). Препарат призначали залежно від генотипу вірусу; ступеня ураження печінки; факторів, які обтяжують перебіг хвороби та впливають на процес лікування; відповіді й побічних реакцій, які можуть виникнути в процесі прийому препарату; термінів застосування. Совалді 400 мг отримували 26 пацієнтів із генотипами 1 (3), 1с (4), 2 (4), 3а (14) та 1 пацієнт із нетипованим генотипом. Харвоні 90/400 мг використовували для лікування вірусного гепатиту 1b генотипу в 41 пацієнта й 1 пацієнта з нетипованим генотипом. Усіх хворих обстежено згідно з алгоритмом проведення діагностики та лікування ВГС: загальні клінічні (біохімічні та гематологічні) дослідження й обстеження на визначення генотипу вірусу, вірусного навантаження та ступеня фіброзу печінки.

Результати та їх обговорення. Зважаючи на високу інфікованість у гематологічних хворих ВГС, яка внеможливіює

повноцінне лікування, в тому числі проведення хірургічних втручань і хіміотерапії, за програмою «Лікування хворих на вірусні гепатити» було закуплено протівірусні препарати та проведено лікування в групах гематологічних хворих. Зокрема, в пацієнтів із такими діагнозами: негоджкінська лімфома (5); мієлодиспластичний синдром (1); лімфома Годжкіна (1); гемофілія А (13) та В (3); лейкопенія (3); дезагрегаційна тромбоцитопатія (16); імунна тромбоцитопенічна пурпура (13); вторинний еритроцитоз (5); залізодефіцитна анемія (5); істинна поліцитемія (2); хронічний лімфолейкоз (1). Протівірусна терапія проводилася згідно з клінічним протоколом лікування вірусних гепатитів В та С у гематологічних пацієнтів під наглядом лікаря-інфекціоніста й гематолога. Більшість хворих переносили лікування задовільно та без ускладнень.

Висновки. Останніми роками протівірусні препарати прямої дії стали стандартом лікування в гематологічних пацієнтів. На сьогодні ВГС не має стати на заваді повноцінного лікування в гематологічних хворих, оскільки більшість інфікованих пацієнтів можуть отримувати протівірусну терапію.

Ключові слова: вірусний гепатит С, протівірусні препарати, гематологічні захворювання.

Current issues of application of anti-viral drugs in hematological patients with hepatitis C virus

Yurchyshak I.M.¹, Kiselyk I.O.², Shurko N.O.¹, Novak V.L.¹

¹ State Institution "Institute of Blood Pathology and Transfusion Medicine of the National Academy of Medical Sciences of Ukraine", Lviv, Ukraine

² Danylo Halytsky Lviv National Medical University, Lviv, Ukraine

Objective. To analyze the effectivity of the use of antiviral drugs Sovaldi 400 mg and Harvoni 90/400 mg in hematological patients.

Materials and methods. Under our supervision there were 68 patients: 43 (63 %) male and 25 (37 %) female, age from 23 to 80 years, who were treated with antiviral medications intended to hepatitis C virus (HCV). The drugs had prescribed depending on the genotype of the virus; the degree of liver damage; factors that aggravate the course of the disease and the treatment process; responses and adverse reactions

that may occur during the process of taking the drug and the timing of use. The 26 patients with genotypes 1 (3), 1c (4), 2 (4), 3a (14) and 1 patient with atypical genotype Sovaldi 400 mg received. Harvoni 90/400 mg was used for treatment HCV 1b genotype in 41 patients and in 1 patient with an atypical genotype. To all patients were investigation according to the algorithm for the diagnosis and treatment of HCV: general clinical (biochemical and hematological) studies and examinations to determine the genotype of the virus, viral load, the degree of liver fibrosis.

Results and discussion. Given the high infection rate of hematological patients with HCV, which does not allow full treatment, including surgery and chemotherapy, under the program "Treatment of patients with viral hepatitis" antiviral drugs were purchased and treatment was performed in groups of hematological patients. In particular, in patients with the following diagnoses: non-Hodgkin lymphoma (5); myelodysplastic syndromes (1); Hodgkin lymphoma (1); haemophilia A (13) and B (3); leukopenia (3); disaggregation thrombocytopathy (16); immune thrombocytopenic purpura (13); secondary erythrocytosis (5); iron deficiency anemia (5); polycythemia vera (2); chronic lymphocytic

leukemia (1). Antiviral therapy was performed according to the clinical protocol for the treatment of viral hepatitis B and C in hematological patients under the supervision of an infectious disease specialist and hematologist. Most patients tolerated treatment satisfactorily and without complications.

Conclusions. In the last years, direct-acting antiviral drugs become the standard of treatment in hematological patients. For today, HCV should not hinder on the basis of full treatment in the hematological patients as most infected patients may receive antiviral therapy.

Key words: hepatitis C virus, antiviral drugs, hematological diseases.